

Podgoričanka Branka Rakočević živi u teškim uslovima

Invalidu ne daju pomoć

Podgoričanka Branka Rakočević od 2014. godine brojnim žalbama, dopisima i molbama pokušava da se izbori za socijalnu pomoć, koju joj je država ukinula prije tri godine iako je stoprocentni invalid i teško oboljela. Imala je čak četiri operacije zbog karcinoma, a dijagnostifikovana joj je i osteoporoza. Zbog problema sa di-sanjem, na aparatu za kiseonik dnevno mora provesti i do 16 sati. Rakočevićeva, kojoj je „Banka hrane” u saradnji sa „Danom” uručila paket hrane, živi u iznajmljenom stanu, u dugovima je, kaže, „do guše”, a u službama čija je nadležnost da joj pomognu nerijetko joj umjesto odgovora na zahtjeve sugerišu da napusti kancelariju i da joj se ne može pomoći.

– Od 1991. godine do 2014. primala sam socijalnu pomoć. Međutim, poslije toga su je ukinuli. Prvo su me prevarili za stan jer me je kao socijalni slučaj sledovalo rješavanje stambenog pitanja, pošto sam na rang listi imala najviše bodova. U stvari, trebalo je da zbog zdravstvenog stanja imam najviše bodova, ali su mi u Centru za socijalni rad izdavali potvrde da sam socijalnu pomoć primala svega par godina. I uprkos tome što sam imala sva rješenja od 1991. godine i priložila ih, to mi nije pomoglo.

Stanove namijenjene socijalnim slučajevima među kojima sam i ja dobijali su ljudi koji imaju dvospratne kuće i koji sada stambene jedinice koje su dobili izdaju i zarađuju od njih.

Posao sam okončala kao tehnološki višak u „Titeksu”, gdje mi nijesu uplatili kompletni radni staž. U jednom trenutku ostala sam bez ičega – kazala je Rakočevićeva.

Ona navodi da, iako je podnijela tužbu zbog toga što nije dobila stan i uvjeravanja advokata i sudije da je sve čisto i da ona ima pravo na rješavanje stambenog pitanja, za pravdu nije uspjela da se izbori.

– Sudija je promijenio mišljenje, a advokat je prestao i da mi se javlja.

Nakon te tužbe sam se zamjerila Centru za socijalni rad Podgorica, jer su mi u oktobru 2014. godine ukinuli socijalnu pomoć.

Od tada sam kao jednokratnu pomoć jednom dobila 50, a drugi put 150 eura...

Nema praga koji nisam obišla žaleći se i tražeći da mi se prizna pravo na socijalnu pomoć i invalidninu, jer imam rješenje da sam invalid sto posto – ističe Rakočevićeva.

Iako teško bolesna Branka kaže da, ipak, nastoji da crpi volju za životom. – Ne mogu više da plaćem i kukam. Nadam se da će se ova država konačno sjetiti i mene i pomoći mi. Ne mogu da ostvarim invalidsku penziju jer nemam dovoljno radnog staža, što nije moja krivica jer nije mi uplaćeno ono što sam radila – objašnjava Rakočevićeva.

Ona kaže da diše uz pomoć aparata jer joj pluća ne primaju kiseonik. – Ljekari su se čudili kako sam ostajala živa. Imam čitavu grupu tableta koje pijem. Nekada ih ima u apoteci, a nekad nema. Pošto primanja nemam, ni za hranu mi nije sigurno. Da nije narodne kuhinje, umrla bih od gladi, ali eto nekako se snađem – kazala je Branka. Ona naglašava da je primala tuđu njegu i odlazila na ljekarske komisije, ali je i bez toga ostala.

Apel za bolji život

Svi koji žele i mogu da pomognu da se poboljša život Branke Rakočević mogu se obratiti

organizaciji Banka hrane za njen kontakt i to putem mejla bankahra-nepg@gmail.com, kao i na broj telefona 069 495 680.

Novac možete uplatiti kod Hipotekarne banke na broj 520 031 0000000 95040 na ime Branka Rakočević